

**List Księdza Arcybiskupa Józefa Kupnego
z okazji zakończenia II Synodu Archidiecezji Wrocławskiej
na niedzielę 21 czerwca 2026 r.**

Umiłowani w Chrystusie Panu Siostry i Bracia,

Tobie powierzyłem swą sprawę (Jr 20, 12) – tymi słowami z biblijnej księgi proroka Jeremiasza pragnę zwrócić się do Was, wyrażając wdzięczność Dobremu Bogu za dar II Synodu Archidiecezji Wrocławskiej. Słowa te wyrażają istotę tego, co wydarzyło się w ciągu trzech ostatnich lat w naszej archidiecezji. Razem szukaliśmy dróg nawrócenia i odnowy. Dziś chcę was zaprosić do odwagi i nadziei, zgodnie ze słowami Pana Jezusa z dzisiejszej Ewangelii: *Nie bójcie się* (Mt 10, 26).

W niedzielę Zesłania Ducha Świętego podpisałem dekret wprowadzający w życie postanowienia II Synodu diecezjalnego. Dokument ten wyznacza konkretną drogę, którą już rozpoczęliśmy i którą dalej chcemy iść razem.

II Synod naszej archidiecezji zwołałem 3 lata temu. Wówczas to w duchu wiary i zaufania wobec Bożej Opatrzności postanowiłem, by miał on charakter powszechny, by stał się udziałem nas wszystkich. Brali w nich udział kapłani, osoby konsekrowane i wierni świeccy. Każdy był zaproszony do adoracji, dzielenia się słowem Bożym i rozmów o naszej codzienności. Wszyscy bowiem stanowimy wspólnotę Kościoła prowadzoną mocą Ducha Świętego i każdy w tej wspólnoty jest kimś ważnym i potrzebnym.

Po trudnych doświadczeniach pandemii, izolacji i niepewności potrzebowaliśmy zatrzymać się na adoracji i przy słowie Bożym, by zapytać się: *Co dziś mówi Duch Święty do naszego Kościoła?* Synod stał się więc czasem słuchania – słuchania Boga i siebie nawzajem. Czas wzajemnego słuchania był okazją do wypowiedzenia tego, czym żyje nasze serce. Powoli zmieniało się nasze myślenie, które prowadziło nas od *ja* do *ty*, by wspólnie tworzyć *my*.

Słowo Boże prowadziło nas drogą wiary. Byliśmy w stanie szczerze mówić o tym, co jest dla nas ważne, w czym mamy się nawrócić i co możemy zmienić i poprawić.

Rzeczywistością stały się słowa z dzisiejszej Ewangelii: *Nie ma bowiem nic skrytego, co by nie miało być wyjawiane, ani nic tajemnego, o czym się nie miano dowiedzieć.* Każdy z nas mógł w tym czasie wyjawić pragnienia serca, podzielić się swoimi troskami i radościami. Stanięcie w prawdzie, wypowiedzenie tego, co było mówione w ciemnościach – zostało wyjawione w świetle, a to, o czym mówiono na ucho, zostało rozgłoszone na dachach (por. Mt 10, 27). Wiemy, że taka postawa prawdy i szczerości we wzajemnym szacunku i zaufaniu do siebie staje się podstawą uzdrowienia każdej wspólnoty.

Wzajemne słuchanie stało się fundamentem rozeznawania, czyli szukania woli Bożej dla naszego Kościoła. Nie był to łatwy proces. Jednak dzięki Duchowi Świętemu udało się nam go wspólnie przejść.

Synod nie jest tworzeniem nowego Kościoła, ale próbą odpowiedzi na słowa Maryi w Kanie Galilejskiej: *uczynicie wszystko, co powie wam Syn* (por. J 2, 5). Wspólne zaangażowanie nas wszystkich ma na celu umocnienie i odnowienie naszej wspólnoty wiary. Podejmijmy z nowym entuzjazmem opisanym w Dziejach Apostolskich misję głoszenia Dobrej Nowiny każdemu człowiekowi (por. Dz 2, 4).

Dziś możemy śmiało powiedzieć, że miniony czas stał się dla nas rekolekcjami diecezjalnymi. Jak słyszeliśmy w drugim czytaniu z Listu św. Pawła do Rzymian, spłynęła na nas wszystkich łaska i dar Boży, łaskawie udzielony przez Jezusa Chrystusa (por. Rz 5, 12-15).

Synodalne spotkania pokazały nam, jak ważnym jest budowanie wzajemnej jedności w różnorodności. Doświadczenie komunii, budowanie relacji, dzielenie się słowem Bożym, to namacalne owoce naszych wspólnych spotkań.

W tym Bożym czasie mogliśmy doświadczyć także słów Jeremiasza, który pomimo ciemności w sercu woła: *śpiewajcie Panu, wysławiajcie Pana* (por. Jr 20, 13).

Owoce Synodu są konkretne inicjatywy, które będą nam towarzyszyły w kolejnych latach – w parafiach, wspólnotach i duszpasterstwach. Widać w nich żywą wiarę, zwłaszcza ludzi świeckich i młodych.

Po czasie słuchania i rozeznawania przyszedł moment podejmowania konkretnych decyzji, które zaowocowały dokumentem końcowym.

Rozpoczynamy etap wdrażania. Chcemy wzmacniać to, co dobre, i odważnie wprowadzać to, co nowe. Powstał Zespół ds. Wdrożenia Synodu, który w moim imieniu będzie Wam pomagał w realizacji podjętych postanowień. Pragnę też zwrócić uwagę na priorytety, które będą nam towarzyszyły w najbliższym czasie.

Pierwszym z nich jest ożywienie naszych wspólnot parafialnych. Potrzebujemy przejść od anonimowości do relacji. Czeka nas zatem czas wychodzenia do każdego człowieka, do tych, którzy są z nami dziś w świątyni i do tych, których nie ma.

Wiele osób odeszło z naszych wspólnot parafialnych z różnych powodów. Dziś jesteśmy zaproszeni, by Kościół, jak przypominał papież Franciszek, uczynić szpitalem polowym. Naszą siłą jest miłość i przebaczenie. Potrzebujemy odwagi wyciągniętych rąk – wyciągniętych do przebaczenia i pojednania, do budowania cywilizacji miłości. Te słowa towarzyszyły nam podczas 60. rocznicy Orędzia biskupów polskich do biskupów niemieckich: *Udzielamy wybaczenia i prosimy o nie* (18 listopada 1965 r.).

Aby te słowa rezonowały w naszym życiu, potrzebujemy formacji serca. W niedługim czasie powołam *Centrum Formacji i Misji*, które będzie nam pomocą w tym procesie. Po wakacjach rozpocznie się czas gromadzenia i przygotowywania osób do podjęcia różnych posług i zadań w Kościele. Proces ten nazwany jest „Zacznym”. Jego celem będzie zbudowanie zespołu duszpasterzy i świeckich odpowiedzialnych za życie parafii. W pierwszym roku inicjatywa będzie skierowana dla chętnych parafii. Zacznie się ona w listopadzie 2026 r.

Tworzymy również platformę komunikacji, która pomoże nam we właściwym przekazie informacji z życia diecezji.

Kolejnym priorytetem jest posługa miłosierdzia. Ojciec Święty Leon XIV w pierwszej encyklice *Magnifica humanitas* zwraca uwagę na godność każdego człowieka. *Odkryć piękno i ból – widzieć człowieka w człowieku. Ubodzy, chorzy, migranci i więźniowie zawsze są pośród nas. Są dla nas darem i wyzwaniem, darem, by nie zatopić się w swoim świecie* (por. MH 79-83).

Drodzy Siostry i Bracia, przed nami ważny czas budowania komunii, formacji serc i realizacji misji głoszenia Dobrej Nowiny. Z całego serca zachęcam wszystkich do włączenia się na miarę swoich możliwości w ten piękny proces, który jak wspomniałem na początku jest darem Ducha Świętego dla naszego Kościoła lokalnego.

Proszę Was o modlitwę za naszą archidiecezję, by stawała się wspólnotą miłości. Proszę Was również o adorację Najświętszego Sakramentu – każde nasze działanie musi wypływać ze spotkania z Panem, tylko wtedy będzie rodziło życie.

Niech Maryja, nasza Matka, która towarzyszy nam od samego początku trwania Synodu otacza nas wszystkich swoją opieką.

Wszystkim udzielam pasterskiego błogosławieństwa

Wasz biskup

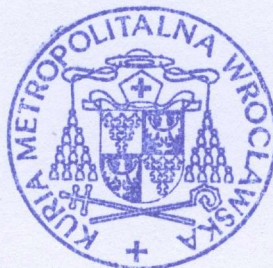
KURIA METROPOLITALNA WROCŁAWSKA

L.dz. 623/2026

Zarządzenie

Powyższy List Metropolity Wrocławskiego należy odczytać we wszystkich kościołach i kaplicach Archidiecezji Wrocławskiej w najbliższą niedzielę, tj. 21 czerwca 2026 r.

Wrocław, 17.06.2026 r.

ks. Jacek Fronczewski
WIKARIUSZ GENERALNY